

## Nr 582

Av herrar **Jadestig** och **Hansson** i Piteå, *angående rätten till ersättning av allmänna medel vid frikännande dom.*

(Lika lydande med motion nr 503 i Första kammaren)

Genom lag av den 13 april 1945 om ersättning i vissa fall åt oskyldigt häktade eller dömda m. fl. kan den som oskyldigt varit anhållen eller häktad under vissa förutsättningar få ersättning för förlorad arbetsförtjänst, kostnader och lidande. Ersättning kan även ges den som dömts till förvandlingsstraff av böter eller fängelse, om han helt eller delvis avtjänat straffet och genom resning eller besvär fått straffet sänkt eller blivit frikänd.

I 31 kap. rättegångsbalken ges också vissa regler om rätt till ersättning åt den åtalade vid frikännande dom. Ersättningsmöjligheterna är emellertid ytterst begränsade. Här bortses från de relativt sällsynta fall då den åtalade beviljats fri rättegång. Det krävs antingen att åklagaren väckt åtal utan sannolika skäl eller att det förekommer synnerlig anledning till ersättning. Rätten till ersättning är också inskränkt till olika rättegångskostnader, såsom kostnader för bevisning, försvarare och egen inställelse. Möjlighet saknas helt att få ersättning för t. ex. förlorad arbetsförtjänst eller personligt lidande.

Även om det inte kan komma i fråga att ge var och en som frikänns vid domstol ersättning för de kostnader och ekonomiska förluster samt det lidande som rättegången vållat bör ersättningsmöjligheterna enligt vår mening utökas. Bestämmelserna i lagen om ersättning i vissa fall åt oskyldigt häktade eller dömda m. fl. synes utgöra en lämplig förebild.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om en översyn av gällande regler samt förslag till lagstiftning om förbättrade möjligheter för frikänd person att få ersättning av allmänna medel.

Stockholm den 27 januari 1970

*Thure Jadestig (s)*

*Tage Hansson (s)*  
i Piteå